

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

796.613.7

Hely

Idő

"1922"

Személy

Szerző:

Cím: *Hütlenek a pestiek a budai hegyekhez*

Forrás:

Világ

Bp.
(Hely)

1922.6.7

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Közp nyomt. XX. cs.

— **Hütlenek a pestiek a budai hegyekhez.** A béke boldog éveiben nem sűrűn kerestek a gazdag pestiek a budai hegyek között nyári lakást, akkor az volt a chic, hogy nyárra Ostendét, Trouville-t, a Lidót, vagy legrosszabb esetben Budapest kisajátított fürdőhelyét, Abbáziát boldogították mindazok, akik elő tudták teremteni azt az ezerötszáz vagy kétezer koronát, amibe egy ilyen külföldi nyaralás került. Aki még ezt a nyaralási költséget sem tudta összekaparni, az kissé Siófokra utazott, hogy azután ősszel csodákat meséljen Pau, San Sebastian, Brighton, vagy valami más olyan világfürdő életéről, hová pesti ember nem igen szokott járni. A budai hegyekben nyaralni nem volt előkelő dolog, azt meghagyták a plebsnek, hadd mulassa ki magát ott vasárnaponként. Pedig régen, még abban az időben, mikor még ferge luxusvonatok nem hozták ide a szomszédba a külföldi fürdőket, nem volt Pest-Budán patricius család, melynek ne lelt volna a Svábhegyen, a Disznófőnél, a Hűvösvölgyben, vagy a Laszlovszky-majornál nyaralója. Erzsébet királyné egyik kedvenc nyaralóhelye volt például a zugligeti Laszlovszky-major és a történelem följegyzí, hogy a porosz-osztrák háború szerencsétlen évét is itt töltötte a boldogtalan királyné, mikor a porosz hadsereg Bécsét is fenyegette. Deák Ferenc és Andrássy Gyula itt több ízben is felkeresték a királynét és a major alacsony, padlós szobái bizonyosan sok érdekeset tudnának mesélni a kiegyezés előzményeiről. A Svábhegyen Jókai Mór és Eötvös József nyári lakjai állottak. A hatvanas és hetvenes években a család gazdagságát és jólétét jelképezte a budai hegyekben álló nyaraló, akkoriban in floribus volt a Zugliget, Hűvösvölgy és Svábhegy, de lassan-lassan vesztíteni kezdett fényéből, mind többben és többben kezdtek külföldre járni fürdőzni, végül már pesti ember, há volt is nyaralója, nem igen járt oda ki többé. A háború hozta meg az árnyas budai hegyek

renaissanceát. A pesti ember rákényszerült arra, városi hazinyomda 1922 hogy ismét Magyarországon nyaraljon és így rájött, hogy micsoda kincs is van közvetlen közelében. Mint a sáskák lepték el egyszerre a ház- és telek-ügynökök a békés hegyeket, hihetetlen árakat kínálva a legrozantabb nyaralókért is, de a boldog tulajdonosok nem adták el házaikat, csak bérbeadták a szezonra, persze borsos árákért, de nem kérhették annyit, hogy ne találtak volna rá bérlőt. Mikor vége lett a háborúnak, egyidőre nagyon megijedtek a tulajdonosok, hogy mi lesz most villáikkal, de megnyugodtak, mikor látták az utlevél- és egyéb mizériákat és nyugodtan emelték évről-évre az árakat. Így volt ez a múlt télig, mikor már 100—120.000 koronát is elkértek egy igen közepesen berendezett nyárilakért. A villák felére még így is akadt bérlő még januárban és februárban, de a másik fele a tulajdonosoknak nem adta ki nyaralóját, várt, hogy mint fognak alakulni a viszonyok. Ezeket azután a szezon kezdetével kellemetlen meglepetés érte: nem akadt bérlő még igen leszállított áron sem. A 100.000 koronás villákat májusban már 50.000 koronáért kínálták, most július elsején pedig már 20—25.000 korona között mozog a villák bére a Svábhegyen, Hűvösvölgyben, a Zugligetben. Bérlő még így sem igen akad, a tulajdonosok kétségbe vannak esve, hogy miért is nem adták ki még a télen jó pénzért nyaralóikat, de ez persze most már túl sokat nem segít. A háború alatt a nagy költséggel épített különböző szanatóriumok, üdülötelepek és penziók ugyan egytől-egyig megteltek, de a tulajdonosok azt mondják, hogy csak regie-áron bírták szobáikat kiadni. A budai hegyek renaissancea fényes volt, de rövid és így a nyaralótulajdonosok szeretnének valami új dolgot kitalálni, ami ismét szükségké és divattá tegye a budai nyaralókat. Talán nem olyan véres borzalomra ábitoznak, mint a világ háború, de valami olyanra, amitől a pestiek kedve mégis elmenjen attól, hogy másutt nyaraljanak.